

Отъ *Перущица*, пжнициѣ потеглили за Брацигово, Пещеря и Батакъ. Тукъ криво-лѣво комитети натъкмили и слѣзли въ Т.-Паазрджикъ.

Въ Татаръ-Пазарджикъ Левски се срѣщналъ съ братя *Консулови*, които се считали (тог ва) за соль на Т.-Пазарджиската интелигенция. Любезно го привели тѣ и любезно го изпроводи́ли, като му обѣщали нравственната си и материална поддръжка . . .

Светогорския монахъ (божевъ) и *заграфинъ*тъ се запхтели за Карлово прѣзъ Пловдивъ. Щомъ пристигнали въ хана на Търнева и узнали новината: „между Русчюкъ и Свищовъ бунтовници минали, съ царскитѣ войски се срѣщнали, голѣма битка сторили, и отъ двѣтъ страни имало много убити и ранени.“ Турското население въ Пловдивъ настрѣхнало. Военни патраули трѣгнали изъ пловдивскитѣ улици. По ханищата полицейски постове турнали да наблюдаватъ за пжнициѣ. Административниятъ и воененъ деспотизмъ силно се почувствувалъ отъ *неблагонадежнитѣ* и *благнадежнитѣ* раи пловдивски: безъ разлика на вѣра и народностъ, арестували всѣкого, който по-късно отъ 12 часа (по турски) се расхождалъ по улицитѣ. *Матевски* и *Андонъ* подвѣрзачтъ вѣрцайки се късно отъ Търневия ханъ, били арестувани. Това обстоятелство спланило *Андона Балтовъ*: сторило му се, че полицията търси *дякона Левски*. Жълтъ и растрѣперенъ явилъ той прѣдъ Търнева и му казалъ: *скоро Левски да бѣга: полицията го търси.*“ На часа *Георги Данчевъ* отпхтувалъ за *Сопотъ*, божевъ черква да зографисва, а *Левски* бидѣйки прѣоблѣченъ въ селски дрѣхы, вѣжкналъ се въ Русското агенство. Двайсетъ дни дяконъ Левски мелъ двора, събѣлъ дърва и носилъ вода на *Найденъ Геровъ*, и съ напрегнато ухо и око слѣдилъ за сѣдбинитѣ на *Хаджи Димитровата чета*. . . . Слухъ се прѣсналъ изъ града, че турското простолюдие, подстреквано отъ софтитѣ, ще да нападне руското консулство, защото *комититѣ* що